

derklassen. Vi ser det i høj grad i England, hvor der har været nogle eksempler på, at man er gået ud og har sagt: Britiske job til britiske arbejdere. Der har været en meget voldsom retorik mod udenlandske arbejdere.

Vi ser også en risiko for, at det kan ske herhjemme, og derfor er jeg rigtig glad for, at Byggefagenes Samvirke i går på deres årsmøde havde en resolution, hvor de netop sagde, at de ikke ville lade sig splitte, at det var afgørende at sige nej til splittelse og ja til fælles fodslag og lige vilkår. På dette årsmøde sad bl.a. en stor faglig klub af polske arbejdere, fordi man fra fagbevægelsens side har gjort et kæmpearbejde for at få organiseret nogle af de udenlandske arbejdere. Hvis vi skal undgå, at den situation, vi er i, fører til en enorm splittelse og styrker racisme og højrenationalisme, er det afgørende, at vi sikrer, at fagbevægelsen har de nødvendige redskaber til at kæmpe for lige vilkår og sikre lige vilkår.

Det er afgørende, at vi også sikrer, at myndighederne er med i den kamp. Jeg har en stor frygt for, at indsatsen på det her område vil være noget af det, der bliver voldsomt nedprioriteret, nu hvor politiet skal bruge så mange ressourcer på bandebrige, skal bruge mange ressourcer på de to topmøder til efteråret og samtidig skal spare på grund af den kæmpe budgetoverskridelse, de havde sidste år, og jeg håber, at ministeren kan sige, at regeringen vil være med til at sikre, at det her område stadig bliver fastholdt som en vigtig prioritering fra politiets side.

Det er også afgørende, at de små tiltag om registre og andet, man har taget, og som er opremset i bemærkningerne til lovforslaget, ikke bare bliver pæne ord på et stykke papir, men rent faktisk bliver registre, der kan bruges, at der kommer de oplysninger, der er nødvendige, at fagbevægelsen kan få adgang til registre osv., ligesom vi mener, at det er afgørende, at vi får sikret, at fagbevægelsen får adgang til arbejdspladserne, at vi får indført et ansvar for hovedentreprenørerne, så de hæfter for underentreprenører, hvis der ikke er sikret ordentlige løn- og arbejdsvilkår, at vi sikrer, at man kan fratage de virksomheder, som groft overtræder skattelovgivning, arbejdsmiljølovgivning osv., eller som benytter illegal arbejdskraft, retten til at drive virksomhed, og selvfølgelig at det offentlige sikrer, at når det offentlige sender opgaver i udbud, jamen så er der et krav om overenskomstmæssige løn- og arbejdsvilkår.

Østtalen blev jo indført, i forbindelse med at EU blev udvidet og der kom rigtig mange nye

lande med. Problemet – og årsagen til, at Enhedslisten ikke var med – var, at den ikke sikrede de udenlandske arbejdere lige vilkår, men at den tværtimod åbnede for, at der var ulige vilkår, og dermed for risikoen for social dumping. De aftaler, der så er indgået af forligspartierne, har absolut ikke været effektive i forhold til at sikre lige vilkår. Derfor opfordrer vi kraftigt især SF og Socialdemokraterne til, at man arbejder hårdt for at få sikret, at vi sammen kan få indført det, der skal til for at kæmpe for lige vilkår, for at give fagbevægelsen de redskaber, der skal til, og for at myndighederne også kommer på banen, frem for at man hele tiden føler sig bundet af forliget med regeringen og derfor ikke reelt kan gå ind og stemme for noget, hvor vi også kunne være med til at presse Dansk Folkeparti, så vi kunne udfordre dem på, om det bare er ord, de står og siger her, eller om de rent faktisk også mener det og vil stemme for, når der kommer forslag, der vil sikre bedre muligheder for lige vilkår.

Enhedslisten har hverken lod eller del i den østtale, der ligger. Vi ved, at den under alle omstændigheder udløber, og derfor vil vi heller ikke stemme for det forslag, der ligger her, men vi vil heller ikke stemme imod. Vi mener, det afgørende er, at man går ind og ser på, hvordan man sikrer redskaberne for at få lige vilkår, så vi undgår social dumping, undgår den store splittelse, som nogle vil prøve at fiske for, og så vi undgår, at man begynder at få en kamp mellem danske og udenlandske arbejdere, men i stedet sikrer en fælles kamp for lige vilkår.

Kl. 17:01

Formanden:

Tak til fru Line Barfod. Så er det integrationsministeren.

Kl. 17:01

Integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech):

Jeg skal sige tak for debatten. Jeg vil gerne benytte lejligheden her – selv om der til en vis grad er andre ordførere på i dag end dem, der har siddet i Beskæftigelsesministeriet og forhandlet om disse ting adskillige gange – til at sige tak til forligspartierne, og det gør jeg i høj grad på beskæftigelsesministerens vegne, for det er jo ham, der har brugt flest ressourcer på disse møder, som er sket under hans ledelse. Men vi har haft nogle gode, interessante møder.

Jeg takker for den entydige opbakning, som der selvfølgelig er som opfølgning på aftalen. Men omverdenen skal da vide, at de ordførere,